

Norsk Folkeminnesamling
www.folkeminne.uio.no

Asbjørnsen 6a

NFS ASBJØRNSEN 6a

P. Chr. AsbjørnSEN 6.^a

V \otimes

Norsk Folkeminnedsamling

Dybbaads Illustrerede
Folkekalender 1882. ~~versa-~~
~~lagt inn av AsbjørnSEN til~~
"Fiskersamme" fol. 1-6.

6^a Ms. til "Fiskersamme" i
Dybbaads Ill. Kalender 1882. 1-6

Dar var nogen i den Mand, som
var vel at høre. Men var også ved
de gale Dagen, men han fik ikke
Bitts fra Folket, at Høg nogen.
Da det var med Han, der var ^{og han} ~~den~~
~~Han~~ ^{og han} ~~den~~ ^{og han} ~~den~~ ^{og han} ~~den~~ ^{og han} ~~den~~
og vilde Bander; han hørte
hos det land og trak og var der
jældt. Da han fik et land i ^{og han} ~~den~~
Morgon, hørte han at jældt
og bad, at han ville ligge ^{og han} ~~den~~
hei, det hørte han ikke sagt.
På mornen, han fandt væst falde ^{og han} ~~den~~
Dagen og hørte han sagt, han
mødte han han han han hi ^{og han} ~~den~~.
ja, da det ikke var hvad det var,
han var lidt ^{og han} ~~den~~, ligge sig
i alle Middag, to jældt. Han
gav ^{og han} ~~den~~ ^{og han} ~~den~~ ^{og han} ~~den~~
giv ^{og han} ~~den~~ Bitts, to jældt.

Appal
M

DAGAER

L'naanfankau
udtægtaun.

No hørte fan længe og daa Borst,
og Lanner og Liingstrøm fan græn
med Sjølborner. Ette gjorde
Mandur. Da det var den lørd blæ
komme frimulig og født. ~~te~~
Gjæstabörn, Bokjem født lo førtige
janteførtige; og hægger lo førtført, og
gaa Borst kom her og to Træet.
Kommerev nagle og ~~og~~ ^{hante} Hær, de
Hærer afster og slægt, og lærlige
med de døde kærligheder, saa lærer
ikke hundre. Hjælpet fra den ande
Den var den me, at fan hældt fan
Lær at ræse intet ^{hente} gøre. Sjællær.
Hældt født fan Lær til, og lærer
fugle, fan hælden læge lær, lærlige
fan født gjaad, lærligd næværsfan
~~hælden~~ lærer, lær, lærligd næværsfan
hængigt, og det mordet, fan født rødt
gaa sigle.

Den næværsfan sig red og næværs af
syd, og da fan lærer redet læggs ned

Lægt, han fæn tol næstek~~Ned~~

2

Mans son var bestigne Manden~~en~~ næstek~~Ned~~ næstek~~Ned~~
Mand, han var der høraad nu og der,

Fæn var ~~mand~~ hørt nu og fortig
og lægten var en forglads Fører~~en~~
f. Dansk hørt, sulten fæn af
vennerne og næste i gader.

Hættan syns nu til Fører~~en~~ og
fængt, fængt fængt fængt fængt fængt

fængt. Den var al ^{hætt} Fort Dvald ~~et~~ ^{hætt} ~~et~~

et, fængt fængt fængt fængt fængt fængt

fængt fængt fængt fængt fængt fængt fængt fængt

Dua lappurð. Þet at sefja az breyfa t
þannlfirist þauv ðor að ór. Þótt valdi
ði sær að eoð Þorvaldur, sær hæði ði m
ðekk um mæla Þórr. Í lífist hæði ði
Þórr. az gúa ðus hæði fróðið sára
síðas f. Margræðið, og ðet fróðið
sandstr. Þórrar.

"Filla Þi jafn fyr innan Brodd? " segi
fróði.

" Þat er ikki man. Þau erum meiri "
sigrði gáttum

" Þet það er i nágos ari! " fagði fróði
set.

" Janak, sagði gáttum. " fagði fróði, " fum dog
az hér, Fráði fráum az Jörgr." segldi gáttum
Þaa blan ðas ít Baskatalz, og set manið
lauza, for fróði næg Swoði, sagði fróði
gáttum. ~~Löng~~^{ur} er af mi og gínumi.

Dua næg, s. g. Þau næg, ~~þat~~ hæði
næg. " Æ aða hæm, tæt borlinnar. Það er gáttum
Þau, sagði ~~það~~^{lægs} sagði fróði, at Þau kallaði. Það
var tel Þaugum hæði aðst Þau um
fjóra og þaður og hjoðu. Þau spurr

þi og hér kann
Vesturbrotta
Ljósformið
þróði fróði
þi og hér kann ði
og ekki fróði fróði
fagði

Hjónd

Hagðaðið náiða
gjölt,

= Þorvaldur,
ðús marglari,

11 Hottet. Jan voldt. idk. det, facar
det godt, ~~men~~^{med da} facar voldt. Jan felte med
med man felte med i det dumma
med fast. Jan: "What you want, too or
what? At jag nu ett man med med det.
femina.

12 ~~the names~~
~~men, Jag Jan~~

13 Hottet. Jan voldt. idk. det, ~~voldt~~^{med} ~~det~~^{gladis}
det voldt, voldt, Jan fast habra med mig", sagt Jan
med det dumma, ~~fast~~

"Proctore hund, jeg / glumma dig, / kumm
jan Jan fruktning i Jan ydret. Nödt,"
sagt Jan, og Jan tog Jan ut ringen av
kuggslatk i Guard Leve. - also
Jan tog Jan utta Jan blorr
14/nu, og Jan räkt. / Vi Jan kannan / Man
sweptor broar i hundar Hottet, med
Jan sin hund Kullbrända.

"Janus. In lannet 14/nu, " sagt
Jan. Ja, Jan fortalte, at nu hitt Jan
v. frukt Janh.

"Nu phal Jan fiz det Lantian, at
detas jeg, Jan Jan frukt dig", sagt
Kullbrändan, allars Phinnae jeg

Utz Æðanar Broas." Hvar det vold
 fær i Ár., umvæð fær brugt. Fær tilgæ
 lund, fær tækti, fær, fær ~~hund~~
 aldrig fær alligraral; nægar fær
 kær gærur. Þær fær, en löður fær og
 van kom innod fær; ða fær kom inn var
 Hostal, fær ægðog aftar fær og skikkat
 fær um Mælumur, fær glæsileg fær vælt
 gottur. Þær ægðun nærði glæsileg, fær
 nægræfti og fær fæk færða regju, um
 fær spæde, ðet var eink, at Galborendur
 hælt, fær færð; ~~um~~ frentudur ðet var,
 fær hæggjuti. Þa atlægi hi Brøylugr
 Lunnur fær Uppan og muntar; um
 ða var ekki. Hæn nægan aftar fær, fær
 nægræfti fær hí um andan færðaðuari, fær
 ekki fær laugt hævitra. Þer boar
 Þærnes Þær, Brødrur hí fersmofur, fær
 Gottur færðað, og ~~fær~~ var Þermann
~~um dæðanum~~

Fær hæggjuti gottur, frad ðet var fer
 hæggjubar í fæði Þorsteins; ðen ærðuð laug
 gottur. Þat var Þóðarur, fær færð
 Brøylugr með um Galborendur, fær færð.

frægt fæst, ^{før} fra Beastrøldet; sagt Jan.
"Proosor var i Aka, der i Brønningset." sagt
Guttuski Kvinnefan. [5] Hvi jeg var
Personnen med den nære, "men ikke
nære Mæsse af fæs nægt af den Mæsse
og af det drikke, som vi har i Brønningset
gærdene", sagde Jan. sagt Kvinnefan.

4

~~Hvad var altid dit?~~, sagde Guttuski.
"Min fader og min bror gav mit nærværd gæk
brænde og tag ~~med~~ Dæk, samme stear som Bro-
ven", sagde Jan. Ja, du gik udmålt til Brø-
nningset Kvinnefan med end i Falun og tog
Dæk og Gænde.

Ta Kvinnefan g. Guttuski sagde, hvem
du delte ~~med~~ dit Dæk og dækket, og de fæs
du hentede sig ved vesterhøje, fæs sagde
Kvinnefan det mætte mon Mæsse af fæs
og den Højer og Kvinnefan, som vi fæs
vi i Brønningset varmede.

~~Hvad var altid dit?~~, sagde Guttuski. ^{+ und ikke mere}
"Men fader og min bror gav mit nærværd gæk
brænde og tag Højer og Kvinnefan samme stear som Bordet
Kvinnefan", sagde Jan. Ja du gik udmålt
læn alle Højder og Kvinnefan og tog Højer

I jeg sagde Jan;
II. Vældet iste
møre af hostegær
det.
3. Det er ikke
men vældet ist.
Dagordet var det
det.
Log Højender
Log Højender,

og Þórar er gáðar ót. Þau eru velli fari
þess um að ekki mun fáði fær fandur
þiquist, nái til bort laðað Dýrnum og
Þorvald.

Hauksdal

Daða þóruðum og gallan fariðssíða
þáguvum aftrummið Þóra, með henni
þóruðum, at hefðum með Morro at
þáa suagi gáði Brøgðugræðan ofbar.

Brennslum

Undanritið.
Þóra d' Ólafur
með sumbar, 1815
Lægð gallan.

~~X Det høllst ikke med min hønselæg, sagde gallan.~~
"Min fyrst og um þinn gáði Þóra, óvak frum
, hengjauðan gáði Brøgðugræðan með
forsen drænumeyjan. Það var ók
lægð um hér, með sunnhaugan með
vibræði flæði gáði óg fagga síðum
Óg þær blæði við ægðar þau lægða, at
þóruðum ekki vildi frumur sas vestr Dýrnum
og Þorvald.. Þau funder, þau Boði og
Lægð frumur hér Brøgðugræð. Min gallan
vildi ók hønselæg, með sunnhaugan með
þau og folti óg fagga síðum frumur sas
Gautlandi sem, með fyrstu óg Haga.

Hengjauð

to
M. Brøgðugræðan
ver.

M. Brøgðugræð
hér Brøgðugræð.

Vær var ók, umtan hæðan, og
þau fóði ók // fagga tóð Brøgðugræð

5

(Uldbordt inden nu)

Guttene blev fundet med ~~tilhæng~~ af Mørkde, ved ven
og ven der anden d. d. på Holbromme-
vælt. Gutterne var dog godt opført og
kunne ikke have været borttaget af sine
egete farer.

"Præst er det for uudiget trog?"
sagde Gutten.

"Det er det præst. Herrodet, jeg
trodte, da jeg kom her. ~~Fællespræst~~
sagde Holbrommede.

(Stærke samme sted)

"Det er vist, at det er godt trod
siger Tuuge Far," sagde Gutten.

"Mari pleje Herrodet Far siger
Tønny," sagde Holbrommede.

"Det var også en af trodts alle ting
særlige," sagde ~~Gutten~~ Gutten.

"Mari du."

Holbrommede sagde igen, tag og
~~Tønny~~ ^{hun} tag med i Mørkde
og trodtes; "vi fortalte også Far
og han havde ikke ~~ha~~ ^{ha} Tuuge Far.

Tønny

"Hvis far det tuuge," sagde Farer. Gutten
siger Tuuge Far, det er for en gang, sagde Gutten.

/yngfatten.

Dua mær. Frimor fæder sig om og
her ænn gallar, og ~~det~~^{syng} er ~~det~~ vugge
sin, sær sang i faunet. "Duo us
vær, sær far foalt mitg," sagd. Sæn.
Fængan undantæs qua velle. "Det
fægti jo, det var fulbrænderne," sagd
sæn. Dua fortalte, han foretænket
var alt sammen, og at fulbrænderne
medt. Højre hand, udfor Broen en
sæn, ~~der~~ fægt at fastmauet nu. Det
fægti, ødet var sæn, sær fægt foalt
sæn. Da blar Fængan rødt og læd
fulbrænderne jolla mær i den sidste

/sys. Læren Dæl
og mæn fæn.

Det Mæn. Den færd, fægt, ~~soa~~ fæn beende
~~fælt~~ og. — Dua fældt de fægt
rigtig Bro, "Erg ag ~~surat~~^{mæn} gættae bæd.
~~Hæft og Hæft~~ og da var Fængan sær
glad, at han ~~det~~ da ~~det~~ gættae.

16 and. Rødt og
Sort.
~~eller~~ fæn bet fæn
~~gæt Hæft~~
~~eller~~ fæn bet fæn
~~om d.~~
~~af fæn bet fæn~~
~~bet fæn bet fæn~~
~~bet fæn bet fæn~~

Den løftesæn, den Broitfolksæn
græn hæmm var i Brudkæmmeret
! soa hættu et soa, sær broar, læg
best. ~~thomme~~ sær smugt Inar

Det var. Prinsforsen sagde, at det var
at Troldhjorten, han hørte der.

Det vred. Han og den nævnte han,
han måtte have brætterne bort
det var quægordet. Den bedst, at han
være kendt. ^{Han} sagde, men det var dog
braa, han måtte af han kendt.
Da han kom end i Østeren til Trold.
Hjorten, havde han om han kendt
han fuld og grot. Høst, jeg har gjort
af bygning min og givende min af Trold
med ² jagte han.

"Tag her han af hørnene og binde
dem ned," sagde Troldhjorten.
Han gjorde han, og han blæste dem.

Han alle sammen og han og han.
^H

Prinsforsen vendte sig mod den
Brudkammeret, mens denne kammeret
i alt han har højet ^{albog}. Han blæste
den over sig og døg i stoltet.

Da de ikke kunne lære forbi no
get til Gottorps dør fandt han næste
gård, han vred død i Marinen

69

Nævnen var, ja hvorende det var med sine.
 Jan gik ned i Djælven, men før
 fandt gravet ned i vandet. Lagt
 af Lotte — ~~med~~^{med} Djælven fald
 af Blad. Da han kom og spørget
 han hvilken anden dømme: "Nu
 maa du afholde: din Bror er vel
 i Himmel.

Jeg kan tag den anden fys, den anden
 fys og det er ikke Fysen, og han viste
 han til Jan hvilket den var. Den var
 en, gennem Broderen ned Kæmmeret og
 fandt ejer af mad Herrevald. Dar
 måtte Jan an quemmet Mad, da han
 ikke fandt hvad det var for Madet,
 han læste bort og fandt et nyt
~~ANDET~~ ~~DET~~ trukket ned Post.

Ja, han fortalte v. alt, om at Broderen
 var faldet af en Gud og den Bojluget og
 kælvedame og sel. Hælfæs, og om at
 (gattua) næ blæsne fengjost til Han
 af Troldthørningar, og næ sel. Hælfæs.

I H. St. Broderen
 var Broderen
 og Broderen
 og al seier